

efter gaar det nedad, efter som Landbruget bliver mindre og mindre, og det, der har haft mindst Fortjeneste, er nu en Gang det lille Landbrug. Og ved den Høst, som vi nu staar overfor, vil det ogsaa være det lille Landbrug, der kommer til at lide mest under den Ordning, der her gennemføres. Deri turde være en Begrundelse for at tage noget Hensyn til det lille Landbrug. Naar jeg desuagtet mener, at vi godt kunde stryge Grænsen de 15,000 Kr.s Jordværdi, er det, fordi jeg tror, at Resultatet i Realiteten vil blive det samme, idet der ikke vil blive nogen Sæd til Produktion af Flæsk for det middelstore og det større Landbrug. Det er givet, at hvis vi regner med en Høst paa 18 Mill. Tdr., vil der kun blive den Svineproduktion, som det lille Landbrug kan faa af det tilbageblevne af sin Høst plus de 850,000 Tdr., som bliver stillet til Statens Raadighed, og jeg tror ikke, man vil være i Stand til at fremskaffe mere end denne Million Svin.

Der er sagt, at det er en stram Ligning, naar der kræves 2 Svin pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, og man kan godt sige rent ud, at der neppe heller indenfor det lille Landbrug vil være nogen, der kan opfylde denne Bestemmelse, hvis den skal tages bogstaveligt, men jeg vil dog sige, at det er det, der er nærmest til det. Det er udelukket for det store Landbrug at kunne opfylde denne Bestemmelse, og det lille Landbrug har ogsaa sine Fortrin i saa Henseende, det har forholdsvis større Rodfrugtavl og altsaa forholdsvis større Mælkemængde, og det har derfor Betingelser for at kunne producere flere Svin. Men der maa naturligvis tages alt rimeligt Hensyn, og her vil jeg gerne indskyde den Bemærkning, at det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) sikkert glemte, hvad der staar i Slutningen af den paagældende Paragraf, nemlig at der kan finde Fravigelser Sted, blandt andet i det Tilfælde, at vedkommende ikke har de 400 kg tilbage pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Der er altsaa aabnet Mulighed — og det er ogsaa nødvendigt — for at se bort fra denne stramme Ligning, som sikkert ingen er i Stand til at præstere med den tilbageblevne Del.

Jeg er imod, at man stryger Grænsen opefter, de 40,000 Kr.s Jordværdi, og det er jeg dels ud fra den Betragtning, at man der er oppe i det større Landbrug, der væsentlig har været baseret paa Kornsalg og har indrettet sig derefter, og dels, fordi jeg forstaar Lovforslaget saaledes,

at den Tanke, der er nedlagt i det, er, at man vil sikre enhver Jordbruger et vist Minimum, fra $4\frac{1}{2}$ til 160 Tdr., og først derover ligner man de 450 kg Byg eller Havre. Hvis man gaar bort fra denne Grænse, vil man efter min Mening sprænge Ligningsgrundlaget, og jeg tror ogsaa, det ikke er der, der særlig produceres Flæsk, men derimod, som jeg nævnte før, at det særlig er der, Kornsalget finder Sted. Jeg tror derfor ikke, at man kan gaa bort fra en Grænse opefter, medens jeg mener, man kan stryge Grænsen nedefter, uden at man behøver at frygte for, at det, der er tilsigtet, ikke vil naas.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde — og jeg erkender, at han har Ret deri —, at det vil være overmaade vanskeligt at føre Kontrol med, hvorvidt vedkommende Landbruger har 400 kg eller mere tilbage, og at han derfor ønskede en Forandring i saa Henseende eller foretrak Landbrugsudvalgets Indstilling. Jeg vil i saa Henseende sige, at det er vel vanskeligt at gennemføre denne Kontrol, men det er efter min Mening en saa værdifuld Bestemmelse, at man ikke kan gaa bort fra den og derfor maa se at overvinde Vanskelighederne. Thi hvad vil det ikke betyde, hvis der er et Landbrug, som ikke har et saadant Minimum tilbage at bruge? Det vil være ødelæggende for et saadant Landbrug. Man maa i Retfærdighedens Navn kræve, at de Landbrug, hvor der høstes mere, kommer de Landbrug til Hjælp, de være sig smaa, middelstore eller store, hvor der jo endog kan være Misvækst, og det kan kun lade sig gøre, naar der er sikret et Minimum.

Og saa vil jeg i Tilslutning til det ærede Medlem for Skive-Kredsen (Hans Nielsen) sige, at hvis vi bliver enige om at stryge de 15,000 Kr.s Jordværdi, er vi dermed ude over det af ham paatalte Forhold, at man i visse Tilfælde stillede Rugdyrkerne ringere end Ikke-Rugdyrkere. For som Lovforslaget er affattet, stiller man dem, der har dyrket megen Rug, ugunstigere end dem, som ingen Rug har dyrket. Jeg kan nemt illustrere det ved et Billede. Lad os tage en større Gaardejer, som kun har et Par Tdr. Land med Rug. Han afleverer al sin Rug. Han har Ret til at beholde 400 kg Byg og Havre pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, i alt Fald op til 40,000 Kr.s Jordværdi, hvorimod den, der har foretaget hele sin Levering i Rug, hvis han har ud over 15,000 Krs. Jordværdi, ikke kan holde disse 400 kg tilbage paa Grund af for ringe Høst af disse Kornsorter. Han er derfor rin-